

Zengeráj Óbudán

Néhai Kéhli mama óbudai vendéglőjét — hol Krúdy Gyula oly szívesen tanyázott — különös hangulatokkal bélelte ki a képzelet. Vén, megrepedt falait meggyógyították, s a kiszáradt öreg diófa helyett fiatalat ültetett valaki . . .

A Mókus utcai ház pókhálós, beomló pincéi átváltoztak és újra lakomákra invitálnak. Egyikében nyílott a Zengeráj — kabarék és kuplák pódiuma.

Márványpadozat, mélybar-na bőrpamlagok, vakító fényben; mahagóni bárpult, állólámpák, százötven éves téglaboltzat, mézédés, bűgő szaxofon és fuvolazenébe görgetve . . . Árnyak és gyertyafény, s a régi világ táncai: tangók és boszanovák, kerिंगő, összekapaszkodó párok a félhomályban.

Szindbád, a hajós előbukkan a szivarfüst mögül, karján a mályvaszínruhás szerelemmel, átvág a macskaköves kocsibejárón, és asztalhoz ül vele a tisztaszoba egyik szegletében, ahol már évekkal korábban hajnalokig borozott.

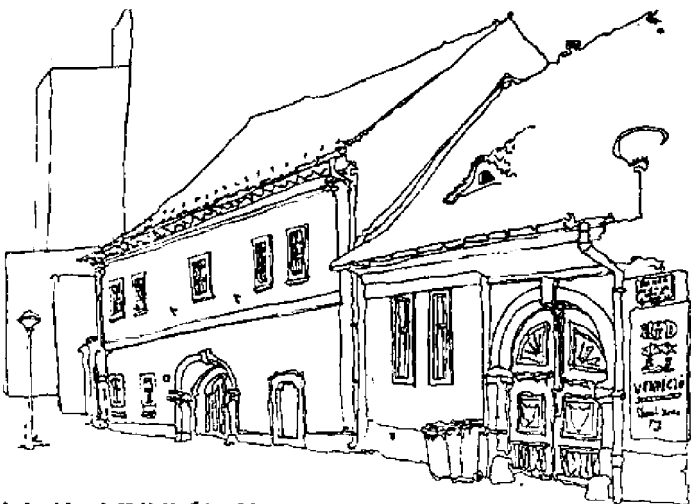
Szindbádöt látva sutogni kezdenek a régi pincérek lát-hatatlan lábnyomai Krúdyrói és Márairol a kertben, a gesztenyelombok kopasz váza alatt.

A tányérokban csontvelő ragyog. Pirítós kenyér, Fok-hagymagerezd. A főplébánia harangja tizet kongat, egy kopott virágáros asszony az asztalok között jár.

Tíz éve már, hogy a sorsom Óbudára vezetett, e legendás emlékü — Kéhli mama és Krúdy Gyula megszentelte — falak közé. E kedves mese-

mondó régi házban emberöltők lábnyomát őrzi a képzelet, s vannak szerelmesei, mint én: mai vendéglőse. A közel-múltban megifjított vendéglő 1828-ban épült borpincéje a Duna Lions Club délutáni otthona. Az estéből éjszakába nyitva Óbudai Zengeráj. A kisebbik — a Lakoma-pincében — lovagkori bútorok és étkek, királyi eleganciával várják híveiket. Ünnepekor körülüljük az asztalt és a gyermekkor aranyozott dióira vágyunk. Boldog karácsonyt!

Ceceli-Horváth Tibor

A hajdani Kéhli Óbudán — Dámósy Géza rajza